

خبر

خدابخشی اولین فینالیست کاراته در مجارستان

فرصت دوباره گنجزاده در رده بندی

تیم ملی کاراته با یک فینالیست کار خود را در تاتامی مسابقات جهانی مجارستان شروع کرد.

در روز اول این رقابت‌ها که در بوداپست در حال برگزاری است، مهدی خدابخشی خوش درخشید؛ او در دور اول ۹-۰ حریف قطری را شکست داد، در ادامه هم مقابل کاراته‌کای لیبی ۵-۰ و مقابل نماینده بوسنی ۵-۲ پیروز شد. او در مرحله یک‌چهارم نهایی محمدالجعفری اردنی، یکی از بهترین‌های این وزن را شکست داد و به نیمه‌نهایی رسید. در این مرحله هم حریف قدرتمند ژاپنی را ۶-۵ برد تا با شاهکار در تاتامی بوداپست، فینالیست شود.

سجاد گنجزاده ملی‌پوش وزن مثبت ۸۴ کیلوگرم هم در دور اول ۱-۲ مقدونیه و در دور دوم چین تاییه را ۵-۰ شکست داد. او در یک‌هشتم نهایی مقابل طارق حمدی گریه سیاه عربستانی خود ۳-۳ پیروز شد و در یک‌چهارم نهایی هم ۳-۵ اسپانیا را از پیش رو برداشت اما در نیمه‌نهایی ۸-۳ مقابل حریف فرانسوی خود شکست خورد و راهی رده‌بندی شد.

همچنین مبینا حیدری ملی‌پوش وزن منفی ۶۸ کیلوگرم هم که چنجال‌های زیادی سر حضورش در ترکیب تیم ملی به پا شد، بعد از برد مقابل حریف کروات خود

مقابل اسپانیا شکست خورد و از دور رقابت‌ها کنار رفت. لیلا برجلی ملی‌پوش مثبت ۶۸ کیلوگرم هم در اولین گام مقابل کاراته‌کای بلغارستان

۵-۴ برد، در بازی دوم ۷-۱ حریف ازبکستان خود را شکست داد و اما در دور سوم با رأی داوران مقابل ژاپن شکست خورد.

با صعود کاراته‌کای ژاپنی به فینال، برجلی شانس خود را در رده‌بندی امتحان کرد اما در اولین بازی رده‌بندی مقابل آلمان شکست خورد تا دستش از مدال کوتاه بماند.

در دومین روز رقابت‌ها هم آتوسا گلشادنژاد کاراته‌کای وزن منفی ۶۱ کیلوگرم نمایندگان هلند و آفریقای جنوبی را شکست داد اما در دور بعد مقابل چین تاییه ناکام ماند و با تاتامی مجارستان خداحافظی کرد.

سامان عدالتی کاراته‌کای وزن منفی ۷۵ کیلوگرم هم بعد از شکست مکزیکی مقابل کاراته‌کای انگلیس شکست خورد تا او هم دیگر حذف شده کاراته ایران باشد.

در عجیب‌ترین اتفاق روز دوم امیررضا برزویی کاراته‌کای وزن منفی ۶۷ کیلوگرم در دور اول با نتیجه ۷-۰ و با توجه به قانون سنشو مقابل حریفی از الجزایر پیروز شد اما در عین ناباوری با اعتراض کادرفنی حریف، بازی دوباره تکرار شد تا برزویی این بار ۵-۴ مغلوب حریف شود.

حامد حق شناس:

خوشحالم توانستم دل مردم را شاد کنم

مرد طلایی پاراتکواندو در بازی‌های پارآسیایی گفت: «خوشحالم که توانستم این مدال را کسب کنم و کوچک‌ترین سهمی در شادی مردم کشورم داشته باشم. سخت‌ترین مبارزه من دیدار نهایی با حریف قزاقستانی بود که رنکینگ سوم جهان را در اختیار داشت و خدا را شکر با اختلاف زیادی توانستم این بازی را برنده شوم و به هدفم برسم. خدا را شکر تلاش‌ها به سرانجام رسید. هدف ما این بود کسی دست خالی بازنگردد.»

عباس نظریان:

اسکی را به چشم فدراسیون بارش برف نبینید

رئیس فدراسیون اسکی گفت: روزی که فدراسیون را در دی ماه ۱۳۹۹ تحویل گرفتم، یک فدراسیون اسکی داشتیم که همه در آن منتظر پاییز و زمستان بودند تا برف بیاید و همه نظرات به سمت آن جلب شود. در نزدیک ۷۰ سال فعالیت فقط در دو رشته آلپاین و صحرانوردی در المپیک حضور داشتیم. سه سال است که می‌دوم، اما نه شمشک و نه دیزین را کاسب نشده‌ایم. کارمان روی زمین نمانده، اما این برای یک عملکرد خوب کافی نیست.

حسن ملکی:

غیر منصفانه با مقابلو برخورد شد

سرمری پیشین تیم ملی تکواندو خاطرنشان کرد: نمی‌خواهم از مقابلو دفاع کنم، اما واقعیت است که غیرمنصفانه با او برخورد شد. مقابلو به زور سرمری تیم ملی نشد و توسط کمیته فنی انتخاب شد و حالا کمیته فنی باید جوابگو باشد. یک بار مربی‌اش را عوض کردند و یک بار تصمیمات دیگر گرفتند. او خواستار اختیار کامل شده و این خیلی جای بحث دارد. نمی‌دانم چه کسی در کارش دخالت می‌کرد، اما چه کمیته فنی و چه هر شخص دیگری باشد، اسمش دخالت است.

گزارش

آرش عیدی روزنامه نگار

نفرت بخش مهمی از اهالی رشته‌های غیرفوتبالی نسبت به فوتبال حالا به یک اپیدمی تبدیل شده است. از رئیس فدراسیون تا مربی و ورزشکار، فوتبال را عامل کم‌توجهی به رشته‌های دیگر می‌دانند و مدام از تبعیض بین آنها و بازیکنان فوتبال گله می‌کنند. در همین چند روز اخیر امیرمحمد یزدانی، ملی‌پوش کشتی ایران و جواد کاظمیان، بازیکن سابق پرسپولیس از خجالت هم در آمدند و با ادبیاتی سخیف به یکدیگر تاختند. اینکه چرا چنین جوی بر ورزش ایران سایه انداخته دلایل زیادی دارد که باید به آنها پرداخت تا مشخص شود این تبعیض تا چه حد وجود دارد و آیا فوتبال باعث شده سایر رشته‌های ورزشی با مشکلات زیادی روبه‌رو شوند یا نه.

چرا برای فوتبال هزینه می‌شود؟

بارها عنوان شده که فوتبال فراتر از یک رشته ورزشی صرف است؛ رشته‌ای که در برخی کشورها تبدیل به یک صنعت شده و از آن درآمدزایی کلانی می‌شود. در لیگ‌های معتبر دنیا همچون پریمرلیگ، بوندس لیگا، سری آ، لالیگا، لوشامپیونا و حتی لیگ‌های درجه ۲ اروپایی، تیم‌ها از هر راهی برای کسب درآمد استفاده می‌کنند. هر چند در این خصوص قوانین کپی‌رایت به کمک آنها آمده و با تکیه بر همین قانون از حق پخش

و در بیشتر کشورهای جهان هم اینچنین است.

پول رشته‌های المپیک در جیب فوتبال؟

چند روز پیش امیرمحمد یزدانی به صحبت‌های محمد حسین کنعانی زادگان و اکنش نشان داد و در فضای مجازی علیه این ملی‌پوش فوتبال ایران موضع‌گیری کرد. او در استوری اینستاگرامی خود نوشت: «خوبه‌ها؛ بازی جایزه بگیر. در جایی از کره خاکی هستیم که عدالت فقط یک واژه است و معنای خاصی ندارد. باز هم خدا را شکر دنبال تی‌شرت کسی ندویدیم. دم همتون گرم بابت حمایتتون». چنین واکنش‌های تند و تندی علیه

مدال طلای المپیک در ایران و سایر کشورها

وزارت ورزش برای المپیک توکیو مبلغ ۳ میلیارد تومان برای مدال طلا در نظر گرفته بود؛ علاوه بر این پاداش، کمیته ملی المپیک هم برای پاداش پهای سکو به دارندگان مدال طلا ۱۰ هزار یورو، مدال نقره ۵۰۰۰ یورو و مدال برنز ۳۵۰۰ یورو در نظر گرفته بود که جمع این دو پاداش برای طلایی‌های کاروان کشورمان قابل پیش‌بینی‌ترین اتفاق این است که همچون گذشته برخی از ورزشکاران مطرح رشته‌های غیرفوتبالی به پاداش‌های این است که احتمالاً برای المپیک پاریس بیشتر هم خواهند شد. خبری از پاداش‌های در نظر گرفته شده اعتراض و آن را با مبالغ قراردادی بازیکنان فوتبال ورزشکارانش، ۱۵ هزار دلار پاداش در نظر گرفته بود. هلندی‌ها به دارنده مدال طلای فوتبال هم ۳۰ هزار دلار پاداش پرداخت می‌کردند و پاداش‌های فوتبال طلای المپیک حدود ۶۵ هزار دلار برای هر پاداش‌های کلانی را برای ورزشکاران سنگاپور، هنگ‌کنگ و حتی اندونزی المپیک شدند پرداخت کردند. پاداشی که از ۷۰۰ هزار دلار هم فراتر رفت. البته این مقیاس بستگی به عوامل دیگری همچون تعداد مدال‌های کشورها و وضعیت رسیدگی به ورزشکاران دارد.

فوتبالیست‌ها چند سال پیش هم رخ داده بود. سال ۹۷ که تیم ملی فوتبال ایران با شکست از جام ملت‌های آسیا حذف شد بهداد سلیمی به صحبت‌های مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال ایران مبنی بر پرداخت پاداش یک میلیون دلاری به ملی‌پوشان فوتبال ایران واکنش تندی نشان داد. او در اینستاگرام خود عنوان کرد: «کوفتتون بشه بی‌غیرتا. خواهشاً دیکه حرفی از وطن و عشق به وطن نزنید. همتون فاسد و بنده پولید». هر چند او ساعاتی بعد بابت استفاده از برخی کلمات عذرخواهی کرد.

سال ۹۳ هم احسان حدادی که در اوج دوران حرفه‌ای خود بود به توجه بیش از حد جامعه به جام جهانی فوتبال واکنش نشان داد و گفت: «فردا شب جام جهانی تمام می‌شود، آرژانتین می‌برد یا آلمان به حال ما فایده‌ای ندارد، پس فردا هم که روزنامه‌های ورزشی یا حتی سیاسی را ببینی همه تصویر کاپیتان تیم قهرمان را خندان و جام به دست کار کرده‌اند اما از صبح دوشنبه ما هستیم و یک کاروان ورزشی که فقط یک تیم آن فوتبال است که شاید بتواند یک طلا برای ورزش ایران در کره جنوبی به ارمغان بیاورد، شاید یک طلا، از رشته‌های منهای فوتبال می‌شوند گل سرسید ورزش ما البته اگر میلیاردرهای فوتبال با شگاهی اجازه دهند.» عدم توجه کافی به رشته‌های غیرفوتبالی‌ها واقعیت است. در همه جای دنیا اهمیت که به فوتبال داده می‌شود قابل قیاس با سایر رشته‌های ورزشی نیست؛

اما اینگونه نیست که رشته‌های غیرفوتبالی از کمترین امکانات ممکن محروم باشند. مسئولیت این مشکل در وهله اول متوجه رؤسای فدراسیون‌ها است. بودجه فدراسیون‌ها کفاف هزینه‌های آنها را نمی‌دهد؛ اما همین بودجه کم هم بدرستی هزینه نمی‌شود؛ در حالی که می‌توان به گونه‌ای فدراسیون‌ها را اداره کرد که ورزشکارانش از کمترین امکانات ممکن محروم نباشند. کم نیستند فدراسیون‌هایی که ملی‌پوشانش از یک تغذیه کامل محروم هستند؛ اما رؤسای این فدراسیون‌ها مدام در سفرهای خارجی هستند و در این سفرها که هزینه‌هایش هم از خزانه فدراسیون پرداخت می‌شود چندین نفر به‌عنوان خدم و حشم حضور دارند؛ نکته‌ای که رئیس کمیته ملی المپیک هم در روز پیش به آن اشاره کرد. او گفت: «فدراسیون‌های ماسه دسته هستند؛ یک دسته آنهایی که ششانه روز در حال تلاشند و با تمام وجود مایه گذاشتند و خب موفق هم می‌شوند. دسته دوم آنهایی هستند که اگرچه ضعف دارند ولی تلاش‌شان را می‌کنند. متأسفانه دسته سوم هم هست که رؤسای آنها بیشتر دوست دارند سفر بروند.» این رؤسا که ول کن ماجرا هم نیستند حاضرند هر بهایی را برای ماندن‌شان در فدراسیون‌ها بپردازند. آنها آتش بین غیرفوتبالی‌ها با فوتبالیست‌ها روشن می‌کنند تا کسی در شعله‌ورتر می‌شود به قصور آنها نباشد. در مصاحبه‌های‌شان نفرت‌پراکنی علیه فوتبال دیده می‌شود تا کسی از آنها سؤال نکند که برای ورزشکاران‌تان چه کرده‌اید.

جنگ بیهوده فوتبالی‌ها و غیرفوتبالی‌ها

متلک‌پرانی ورزشکاران و مربیان رشته‌های غیرفوتبالی و حتی رؤسای فدراسیون‌ها علیه پول‌هایی که در فوتبال هزینه می‌شود همچنان ادامه دارد و می‌تواند اتفاقات دیگری هم رقم بزند؛ اما همان‌طور که گفته شد این اعتراض‌ها و متلک‌پرانی‌ها باید جای خود را به مطالبه‌گری از رؤسای فدراسیون‌ها بدهد. تا زمانی که رؤسای فدراسیون‌ها را کسانی تشکیل ندهند که هم با مدیریت ورزشی بیگانه نباشند و هم بتوانند آورده مالی داشته باشند این وضعیت ادامه دارد. فردی که رئیس فدراسیون است و اگر بودجه وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک یک روز دیرتر شود خودش هم بدون حقوق می‌ماند حق ندارد این پست را اشغال کند.

چشمندان فوتبال

